

Hayatımız

— Şiir Yürekli · 02 Mart 2020

Çocukluk, Annenin dizlerinde uyurken mışıl mışıl, uyanmak istemediğimiz en güzel rüya. Mutluluğun oyun olduğu yaşlar Topumuzla çalım attığımız hayata Ve güldüğümüz, kaygısızca doya doya.. *** Gençlik ise, Bu rüyadan uyanış. Kapılıp hayatın rüzgarlarına, dolu dizgin koşmaktır okul yolunda en güzel sevdalara. O, Hayata meydan okuyan, yürüyen ego. Denize koşan ırmak Esip gürleyen fırtına Taşın suyunu çıkararak kudret. Ve gözü kara, girişektir her kavgaya. İdealleri uğruna... *** Orta yaş Olgunluktur biraz da. Koşmaktan yorulmak,akıp durulmak. Dostu düşmanı seçmek Olmayacak düşlerden, yavaş yavaş vazgeçmek. Olasılıklar içinden en güzelini, Yörüngende dolanan, Eş ve çocuklarını seçmek. İşte bu duygularla,artarken sorumluluk, varmak için menzile, sevgiden duvar örüp, köprüler kurmaktır geçmişten geleceğe Böyle başlar mutluluğa yolculuk... *** Yaşlılık mı ? İşte onu hiç sorma. Karnın tok sırtın pekse, geleceğin güvendeysen, Huzurun son durağıdır. Anıların ırağıdır. Hazanda yaprak dökümü El öpümü bel bükümü Gözünde gözlük,elinde asa hayıflanıp hızla geçen yıllara yorgun yüreğinde binbir hatıra dalarken uzaklara, Onları yad edecek bir dost ararsın yalnız odanda. Ve artık bundan sonra tek dileğin, yorgun bir gemi gibi, sığınmaktır en güvenli limana. Ama her akşam, aynı soruyla girersin yatağa. Acep çıkar mıyım sabaha... MELAHAT ÇETİNKAYA